

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2021 r. – Aquino / Parlament**(Sprawa T-253/21)**

(2021/C 252/41)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Roberto Aquino (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

a w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lipca 2020 r., na mocy której dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej ds. Personelu unieważnił wybór przewodniczącego Komitetu Pracowniczego i zdecydował o ponownym przeprowadzeniu wyborów;
- stwierdzenie nieważności posiedzenia inauguracyjnego z dnia 14 września 2020 r. i wyborów, które się na nim odbyły, a w szczególności wyboru przewodniczącego Komitetu Pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 lutego 2021 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 6 października;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 2 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez stronę pozwaną ciężącego na niej obowiązku zapewnienia swoim urzędnikom i wybranym przez nich przedstawicielom możliwości swobodnego wskazania własnych reprezentantów przy poszanowaniu ustalonych reguł. Skarżący podnosi również naruszenie art. 4 regulaminu wewnętrznego Komitetu Pracowniczego i obowiązku staranności.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2021 r. – Armadora Parleros / Komisja**(Sprawa T-254/21)**

(2021/C 252/42)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Navas Marqués)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska naruszyła art. 118 rozporządzenia 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, poprzez zaniechanie odpowiedniej kontroli i odpowiedniego nadzoru w odniesieniu do prawidłowości stosowania tego przepisu przez Królestwo Hiszpanii, co może stanowić zachowanie wywierające niekorzystne skutki dla skarżącej ARMADORA PARLEROS, S.L.;
- stwierdzenie, że to naruszenie, którego dopuściła się Komisja, doprowadziło do powstania po stronie skarżącej szkody w postaci utraconych korzyści z tytułu połowów makreli i morszczuka w latach 2006–2020;
- zobowiązanie Komisji Europejskiej do zapłaty na rzecz spółki handlowej ARMADORA PARLEROS, S.L. kwoty DZIEWIĘCIU MILIONÓW OŚMIUSET OSIEMDZIESIĘCIU JEDEN TYSIĘCY CZTERYSTU TRZYDZIEŚCI CZTERECH EURO I SZEŚĆDZIESIĘCIU JEDEN CENTÓW (9 881 434,61 EUR) tytułem odszkodowania, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej i kapitalizacją tych odsetek;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi powstałymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Strona skarżąca zarzuca mianowicie Komisji, że zachowała się w sposób niezgodny z prawem. Dotyczy to w szczególności do niewywiązania się z obowiązku nadzoru i kontroli w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii co do kwestii skutecznego stosowania wspólnej polityki rybołówstwa, a konkretnie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. 1993, L 261, s. 1) oraz rozporządzenia Rady nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. 2009, L 343, s. 1). W tym kontekście wspomina się zwłaszcza o „nieprzeprowadzeniu kontroli mocy silników trawlerów realizujących połowy w na Morzu Kantabryjskim i w rejonie północno-zachodnim”.

W wyniku tego uchybienia strona skarżąca ponosiła szkody w latach 2006–2020 ze względu na brak możliwości użytkowania statku „Vianto Tercero”, który, w efekcie nieprawidłowego stosowania wspólnej polityki rybołówstwa, musiał zostać zezłomowany, a tym samym stał się całkowicie niezdatny do użytku. Spowodowało to powstanie po stronie spółki ARMADORA PARLEROS, S.L. szkody gospodarczej

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2021 r. – Basaglia / Komisja

(Sprawa T-257/21)

(2021/C 252/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Basaglia (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: G. Balossi, F. Fimmanò i G. Borriello, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zobowiązanie Komisji do naprawienia szkody, którą poniósł Giorgio Bassalia z powodów przedstawionych w skardze, na podstawie odpowiedzialności pozaumownej, w całkowitej wysokości nie mniejszej niż 5 013 328,64 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut i rozdział poświęcony określeniu wysokości poniesionej szkody.